

1886-08-28

AFSENDER

Eline Lange

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Omtalte personer:
Nanny Bech
Eline Lange
Johan Lange
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 48 nr. 47

DOKUMENTINDHOLD

Eline Lange gengiver en samtale hun har haft med en læge om Agnete Skovgaards helbred.

TRANSSKRIFTION

Mappe 48 brev nr. 47

d. 28 Aug. 1886

Kjæreste Joakim!

Hovedindholdet af min Samtale med Holstein var: at han ikke syntes der var nogen rimelig Grund til at behandle den Knude, inden Agnete kommer hjem. "Der er mange slags Knuder, maaske er det slet ikke nødvendigt at den bliver taget bort. I alle Tilfælde gaaer det paa ingen Maade an at foretage noget i lang Tid, efter saa svær en Sygdom. Desuden, om ogsaa den Læge har behandlet denne Sygdom samvittighedsfuldt og fornuftigt, saa er der et stort Spring derfra til at være Chirurk og tilmed lever han dog der Pokker i Vold ude i Bjergene. –Ja, har hun gaaet

-2-

Da jeg sagde at hun havde gaaet med den i flere Aar, (det begyndte jeg nok med,) uden at tale om den "og det var jo galt, "men" – udbrød han: "hvorfor det?" –

Da jeg beskrev den nøjere* og sagde at den var løs, sagde han: ja, det er godt! og de maa lægge mærke til om den vedbliver at være løs, især at den ikke hænger fast i Huden eller Huden forandrer Farve; tillige maa de lægge Mærke til om den voxer i en betænkelig Grad, "men han mente dog, at "det var der ikke Sandsynlighed for, naar hun havde haft den i 3 el. 6 Aar." Det er jo muligt at det er nødvendigt at fjerne den, men har hun haft den saalænge, er det dog rimeligt at det nok kan opsættes ½ Aar endnu [til hun kommer hjem], om de endogsaa bliver Vinteren over dernede; "altsaa ½ Aarstid endnu."

Da jeg fortalte, at Du var bange for at fornærme Lægen ved at lade andre gjøre det, lo han høit og sagde: nej, det var dog at tage altformeget Hensyn til Lægen. "Ja, sagde jeg, der er da ogsaa en vis Rimelighed i, at vi vil se hende efter saa alvorlig en Sygdom og forinden

[*om den gjorde ondt eller ej, havde ikke noget at sige.]

-3-

et saa alvorligt Foretagende." "Ja, det skal De saamæn have Ret i; han kan jo sige at hendes Forældre vil ikke have det, nu synes de, de have haft nok af Sygdom." - Gid nu alt maa gaa vel, saa haaber jeg heller ikke dette skal

gjøre Dem Hovedet kruset!" Den hele Udtalelse ligner Holstein saa fuldstændig; jeg fik saamæn ikke hilst ham fra Eder, han har jo altid Hastværk og jeg gjør mig altid Umage for at gaa lige til Kjernen af Sagen. – Nu haaber jeg, kjære Joakim! at det skal berolige Dig, ligesom mig. Skulde Du have talt saameget med Agnete derom, at hun ogsaa trænger til Beroligelse, saa sig, hvad Du synes er rigtigt af dette her. Tænk ikke for meget paa den, tal heller ikke for meget om den og føl ikke mer end højst nødvendigt paa den. Det er faldet mig ind, at den rimeligvis synes større nu, da hun er saa udmagret, er der ikke Rimelighed deri? –

Jeg ved ikke rigtig hvad jeg skrev igaar for jeg var saa forjaget. Hvis Du synes at jeg for tidt gjentage at Agnete er svag, saa vil jeg sige, at hvor ubeskrivelig lykkelige, vi ere over at hun er kommen saa vidt og taknemmelig over den jævne Fremgang, saa er der dog endnu langt

-4-

tilbage til hun bliver sig selv eller stærk nok til at udholde en Operation, thi om ogsaa Lægen kan kalde den let, saa er den sikkert ikke let for den, som skal underkastes den.; – tilmed at begge de erfarne Læger, som paa Afstand have fulgt hendes Sygdom, stadig indprænte os, at der maa tages varligt paa hende; Petit gjentog flere Gange ogsaa, at der i Almindelighed var Tilbøjelighed til Brystkataher* efter den Sygdom, som havde sin Grund i Vandomslagene og de aabne Vinduer; derfor raadede han som Du ved, til Middelhavsklima, fremfor Syditaliensk og det nordiske. En af Petits Grunde for at Agnete skulde blive ude, var ogsaa at hun jo ikke havde kunnet nyde det herlige Land, som han elsker, ligesom Du. –

Naar jeg sagde igaar, at Agnete ikke kunde kjede sig, naar hun har Fr. Bech, saa siger jeg ogsaa at hun kan ikke kjede sig, naar hun har Dit Billede at se paa, som hver Dag bliver mere levende. – Det maa da ogsaa være morsomt for Dig at hun har ligget og leget med Din Morgengave; der er vist ikke en Streg eller en Prik, som som hun ikke har iagttaget. – Hils og kys nu Din søde lille Kone! gid alt maa klares og fremdeles blive til Velsignelse for vore kjære Børn!

|*i længere Tid.|

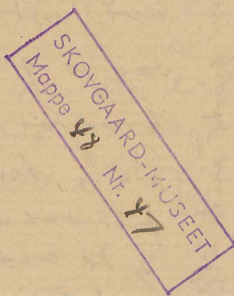
|Moer Eline.|

|Hermed Brev fra Moster Hanne. Faer er paa Excursion med Eleverne i Ordrup. – Hilsen til Fr. Bech!|

|Jeg kan ikke sige Dig, hvor mærkeligt det var at høre Petit tale om Rom. Det var næsten Ord til andet, hvad jeg i Forvejen havde sagt til Fader, el. Fader til mig. – Varme Hilsen fra ham (Petit) og hans Hustru, ligesaa fra Kirstine Svendsen, Fru Christian Lange og andre til Agnete! Ogsaa Fru

Kornerup.]

28 Aug. 1886.
 Hovedindholdet af min Samtale
 med Holstein var: at han ikke ag-
 det der var nogen rimelig Grund til
 at behandle den Kunde, indend
 Agnete Sommer kjendte. "Det er
 mange Slagte Kunden, maade er
 det slet ikke nødvendigt at den bli-
 ver sagnet bort. Talle Tilfælde gæ-
 der paa ingen Maade en at fore-
 tage noget i Lang Tid, efter saa
 over en Lysdom. Desuden, om
 agtet den Lige har behandlet den.
 ne Lysdom samvittighedsfuldt, og for-
 migst, saa er der et stort Spring
 derfor til at være skinnende og kendet
 lever han dog der Pader: Vald
 end: Bjergene. (Det, det, det, det)

Da j sagde at hun havde grædt
med den i flere Aar, (Det begynde j nok
med,) inden at Tale om den, "og det
var jo galt, ⁺ mess" — endvidere hæv:
"hvadfor det?" — — — — — +

De j. bekræft du migere g. sagde at
du var l'oo, sagde han: ja, det er godt!
g. de man l'ogge m'otre l'if om du
vedbliver at vore l'oo, isor at du
ikke konger fast: Flindus eller
Flindus forandres Ferve; lillig
man de l'ogge m'otre l'if om du
voxer: en bekræft g. "men
han mente dg, at, det var det ikke
Landskulighed for, naar han havde
havd du: 3 et. 6 Aar." Det
er jo muligt at det er nødvendigt at
fjerne du, men her kan have du
seelunge, at det dg rimeligt at det
nab 3. an. sprokkel ~~et~~ ^{l'if om 2. an. sprokkel} ~~et~~ ~~et~~ ~~et~~,
om de endogaa bliver Ninkere over
darnede, "altsaa 1/2 Aartid endnu."
Da j. fortalte, at du var bange for

Da ji fortalde, at Du var bange for
at fornarme Løgen ved at lade andre
vide det, lo han højt & sagde: nej,
det var dy at bagefformegit Klausen
til Løgen. „Ja, sagde ji, der er da ogsaa
en vis Rimelighed; at vi vil se hende
efter den alvorly' en Lygdom & fornarme

et saa alvorligt Foretagende. "Ja
det skal De saamend have Ret i, kan
Daa jo sige at hendes Foreldre vil. De
have det, nu synes De, de have haft
noget af Sygdom. — Giv mig alt maaske
gaa vel, saa kender jo heller De dette
skal gjøre dem Hovedet brudeet!"
Den hele Hvalerlae Cigaret Holsteins
saa fuldstændig; jo fik saamend De
kieldt ham fra Eden, kan har jo altid
Huskende og jo gjorde mig altid mange
for at gaa lige til Hjernen af Lagen.
— Nu kender jo, Gjøre Jorden, at det skal
beroligs Dig, ligesom mig. Balde Du
nu have lidt saameget med Agnese
derom, at hun ogsaa trænger til
Beroligelse, saa sig, hvad Du synes
er rigtigst af dette her. Fordi De for
meget paa Dem, det heller De for me
get om Dem og for De mer end kjoer
nødvendigt paa Dem. Det er faldet mig
ind, at den rimeligs synes større
nu, da hun er saa udmagret, og
der De Rimelighet derin?
Ja ved De rigtig, hvad jo Bredt igaa for
jo var saa forjaget. Hvis Du synes at
jo for lidt gjentag at Agnese er saa,
saa vil jo sige, at hvor ubeskrivelig
lykkelige, vi ere over at hun er kommen
saa vidt og laarmummet over den joone
Fremgang, saa er det jo endnu laang

+ i længere Tid.

Mors Brev.

Tilbage til hun bliver sig selv
eller stord nok til at udholde en
Operation, thi om ogsaa Legen der
sulte den led, saa er den sikkert ikke
led for den, som skal underkastes
den. — Vilmed at begge de søsø
Leges, som paa Afstand have fulgt
hendes Sygdom, staz indprædte at,
at der maa doget varligt paa hende.
Påit gjenty flere Gange ogsaa, at der
i Almindelighed var Tilbøjelighed til
Prognostik og efter den Sygdom, som
havde sin Grund i Vandenslagene
og de røde Vinduer, derfor raadede
han som du ved, til Middelkavale
ma, fremfor Syditaliens og det nordiske.
En af Pålits Grunde for at Agnete skul-
de blive inde, var ogsaa at hun jo ikke
havde smaget nyde det herlige Land,
som han elsket, ligesom du. —
Naa j, sagte ogsaa, at Agnete ikke kunde gæde
sig, naar hun var Fr. Børn, saa siger
j, naar hun var den anden. — Gæde sig, naar
j ogsaa at hun var den anden. — Gæde sig, naar
hun var dit Pålits at se paa, som
hver Dag bliver mere levende. — Det maa
de ogsaa være morsomt for j, at hun
har liget og leget med sin Morgengave,
der er vist ikke en Streg eller en Pib, som
som hun ikke har iagttaget. — Hils og
Egde nu din søde, lille Kone! giv
alt maa Glæde og frimdelig blive
til Velsignelse for vore tre Børn!